

El Dilluns Sant d'en Rosell

Falta menys d'una setmana perquè el sanedri de Foment del Treball, els 64 membres de la junta directiva de la patronal catalana, que presideix Joan Rosell, diguin finalment si hi haurà el gran pacte amb els sindicats o se n'anirà tot en orris. Des de fa mesos els dirigents de la patronal, Comissions Obreres i UGT han estat elaborant un extens document de 31 folis que ve a ser una mena de "guia pràctica de les bones relacions" entre empresaris i treballadors per als anys vidents. Els tècnics l'han anomenat AIC-II, Acord Interprofessional de Catalunya II, perquè vol ser el successor d'un pacte anterior que hi va haver el novembre del 90, quan encara era president de Foment el veterà Alfred Molinas.

Després de diversos intents, quan el nou acord estava a punt de tancar-se, diferents sectors de Foment van començar a fer marramius i tot ha quedat ajornat fins la gran decisió de la junta directiva, el dia 1 d'abril, Dilluns Sant. Tota una prova de bona voluntat, aquesta de fer la reunió un dia tan assenyalat. Per la tradició cultural de tota la vida, de segur que en plena Setmana Santa ningú no anirà de mala fe i, en canvi, els seixanta-quatre grans sacerdots de Foment potser tindran pietat dels negociadors que s'han passat mesos i mesos redactant l'acord (ja que no poden rentar-se les mans, com Pilat).

Bromes litúrgiques a part, la decisió definitiva de Foment no està gens clara. Els patrons volen donar un "sí" als sindicats, però no saben com. Una possibilitat seria donar llum verd al text negociat amb Comissions i UGT per l'equip de Joan Rosell, el president de Foment, però precisament aquest text és el principal escull perquè sectors importants de la patronal baixin del burro i posin la firma al document. Són els sectors més immobiliers o els que no tenen clar que aquest pacte social a la catalana hagi de tenir força jurídica i passar per davant de les negociacions dels convenis. I és que segurament no han entès res (o massa i tot, que ho entenen!)

Aquest possible acord s'ha fet famós ja abans de quedar enllestit, perquè precisament seria el primer d'aquestes característiques en la història recent de les relacions labo-

ral a tot l'estat espanyol. Patronals de tot arreu s'han interessat per saber què negocien a Barcelona empresaris i sindicalistes: negocien les regles del joc de la negociació dels convenis, com evitar l'escàndol dels contractes temporals indiscriminats, fer que els salaris i la productivitat vagin més relacionats que ara, apostar definitivament per la formació de la gent... Coses normals i corrents, i importants. Coses que ja estan regulades per llei o pels costums, però, com diria Dylan, els temps estan canviant (una altra vegada) i no n'hi ha prou amb el que ja sabem.

La reforma laboral i els vents liberalitzadors que bufen en l'economia mundial obliguen patrons i treballadors a seure al voltant de la taula de negociació a parlar d'alguna cosa més que dels triennis o de treballar dissabte. S'han de tractar els problemes de fons abans d'omplir els carrers de manifestacions, o de judicis les sales de magistratura.

A Catalunya això ha donat bons resultats fins ara, com la creació del Tribunal Laboral que han copiat a Madrid. Així ho va entendre el nou i jove-níssim president de Foment, Joan Rosell, que abans de complir l'any en el càrrec ja s'ha posat molts detractors a la butxaca i ha estat capaç d'arribar a un pacte pioner amb els secretaris generals de Comissions i UGT. Un exemple de per on han d'anar les coses en

les relacions entre empresaris i treballadors... Si els seus companys de Foment l'obliguen a desdir-se, malament rai.

La veritat és que el president dels empresaris catalans està entre l'espasa i la paret. Si ha de rectificar el principi d'acord amb els sindicats, haurà punxat en el primer projecte important del seu mandat. Si vol fer passar per l'adreçador els patrons més reticents i el força a acceptar l'acord, es pot trobar desautoritzat al cap de poc temps si les empreses no apliquen el pacte en el dia a dia. De fet, Foment ja ha decidit que proposarà als sindicats d'aprimar el document pactat per la via d'esporgar els temes que ja estan regulats per llei i convertir-lo en un "codi de conducta", més que una "guia pràctica". Ara falta que Comissions Obreres i la UGT tinguin pietat d'en Rosell. ■

JORDI FORTUNY



"S'han de tractar els problemes de fons abans d'omplir els carrers de manifestacions, o de judicis les sales de magistratura."